

PUŁKOWNIK ZBIGNIEW MAKOWIECKI ODSZEDŁ NA WIECZNĄ WARTĘ

Dzisiaj, 24 października, w swoim domu w Londynie, zmarł Pan Pułkownik Zbigniew Makowiecki. W osobie Pana Pułkownika straciliśmy przedstawiciela pokolenia odchodzącego bezpowrotnie, bohatera świata szwoleżerów, ułanów i strzelców konnych. Pan Pułkownik Zbigniew Makowiecki był bohaterem czasu wojny ale także czasu trudnego życia po jej zakończeniu. Archetyp kawalerzysty, wzór dla patriotów z okopów, barykad ale także tych z ław szkolnych, grup rekonstrukcyjnych i wszystkich, dla których bycie prawym Polakiem to nie tylko biało-czerwony szalik na szyi ale dużo więcej. Dzisiaj straciliśmy Przyjaciela. Cześć Jego Pamięci.

Dzisiaj, 24 października, w swoim domu w Londynie, zmarł Pan Pułkownik Zbigniew Makowiecki. W osobie Pana Pułkownika straciliśmy przedstawiciela pokolenia odchodzącego bezpowrotnie, bohatera świata szwoleżerów, ułanów i strzelców konnych. Pan Pułkownik Zbigniew Makowiecki był bohaterem czasu wojny ale także czasu trudnego życia po jej zakończeniu. Archetyp kawalerzysty, wzór dla patriotów z okopów, barykad ale także tych z ław szkolnych, grup rekonstrukcyjnych i wszystkich, dla których bycie prawym Polakiem to nie tylko biało-czerwony szalik na szyi ale dużo więcej. Dzisiaj straciliśmy Przyjaciela. Cześć Jego Pamięci.

Zbigniew Makowiecki urodził się 11 kwietnia 1917 w Petersburgu. Jego rodzicami byli Jadwiga z domu Paszkowicz i Stanisław Makowiecki. Ojciec był urzędnikiem państwowym, tworzył podwaliny Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej oraz Izby Ubezpieczeń Społecznych. Matka, znająca biegle kilka języków, okresowo pracowała jako tłumaczka. W 1920 roku rodzina Makowieckich przeprowadziła się do Warszawy. Tam młody Zbigniew uczęszczał do Gimnazjum im. Stefana Batorego. Służbę wojskową odbył w Szkole Podchorążych Rezerwy Kawalerii w Grudziądzu, rocznik 1935-1936. Po uzyskaniu nominacji oficerskiej przeniesiony do rezerwy 1. Pułku Szwoleżerów Józefa Piłsudskiego w Warszawie.

W 1936 roku, podjął studia w Szkole Głównej Handlowej. Tuż przed wybuchem wojny został zmobilizowany do Pułku 3. Strzelców Konnych im. Hetmana Stefana Czarnieckiego. W szmaragdowo-amarantowo-żółtych barwach strzelców konnych z Wołkowyska przeszedł cały szlak bojowy w kampanii 1939 roku. Jako dowódca plutonu brał udział m.in. w bitwie pod Wołą Gułowską. Po kapitulacji trafił do niewoli, całą wojnę spędził w różnych oflagach (m.in. Colditz, Prenzlau, Neubrandenburg, Gross-Born). W maju 1945, po wyzwoleniu przez wojska amerykańskie, trafił w szeregi 10. Pułku Dragonów 10. Brygady Kawalerii Panczernej w 1. Dywizji Panczernej. Wraz z dywizją spędził dwa lata w Niemczech pełniąc służbę okupacyjną. W 1947 roku przyjechał do Anglii. Szykował się do emigracji do Stanów Zjednoczonych, jednak wykryta gruźlica (efekt lat spędzonych w niewoli) uniemożliwiła wyjazd. Kolejne pięć lat Zbigniew Makowiecki spędził w szpitalu. W 1953 roku, po udanej operacji, opuścił szpital i dokończył studia statystyczne w Londynie, gdzie zamieszkał. W 1955 roku ożenił się z Janiną Cabałą, z którą miał dwie córki. Przez większość swojego życia zawodowego związany był z kompanią Unilever (1955-1975). Bardzo aktywnie działał w Instytucie Polskim i Muzeum im. gen. Sikorskiego w Londynie i w Zrzeszenia Kół Pułkowych Kawalerii i Artylerii Konnej (w latach 2008 -13 jako prezes). Przez kilka lat pracował w wydawnictwie "Polonia Book Fund Ltd". Był Kanclerzem Kapituły Barw i Tradycji Kawalerii i Artylerii Konnej.